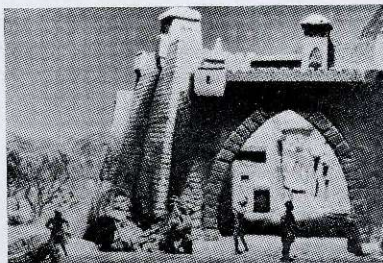

El pessebre fora de casa nostra

Joan Maria Garsot

Diorama d'en Josep Llinares.

Tal com s'ha anat comentant en altres articles d'aquest exemplar, podríem assegurar que el pessebre de Castellar comença, ja d'una manera corporativa, l'any 1932 amb la construcció de diferents diorames a l'Hospital.

La primera vegada que el pessebre surt del poble és a l'any 1959 en que es participà en una Bienal organitzada per l'Agrupació Pessebrística de Sabadell a l'edifici central de la Caixa d'Estalvis de Sabadell i en la que hi varen concórrer moltes de les agrupacions de Catalunya.

L'any 1973 pessebres i pessebristes arriben més lluny. L'«Associazione Italiana Amici del Presepio», amb seu a Roma, convoca una exposició permanent en la qual els representants de Castellar, Llorenç Ferrer i Antoni Maria Castells, hi aporten dos diorames que foren molt admirats per tot el públic visitant.

També a la ciutat de Tarragona, en el Santuari de la Verge de Loretto, s'organitza una exposició de pessebres amb la participació de diferents associacions catalanes. En aquella ocasió el diorama de l'Angel Casasayas aporta d'una manera molt sorprenent els efectes de la pluja, oferint així el visitant un quadre d'una gran vistositat artística i tècnica, que posteriorment s'ha anat incorporant en altres diorames, considerant-lo un element més de la plàstica del pessebrisme. D'altra banda, en Joan Muntada hi construeix un diorama de grans dimensions i monumentalisme a través del paisatge de la Fugida a Egipte.

A Lleida, amb motiu de celebrar-s'hi el Congrés Nacional de Pessebrisme, la nostra entitat és convidada a participar en una exposició de quadres, on hom aporta els millors treballs. La mostra queda instal·lada a la Seu Vella de la ciutat. Els autor en són els mestres Llorenç Ferrer i Joan Muntada.

L'any 1982, en la visita anual que ens fan els amics pessebristes italians, el Sr. Angelo Stefanucci, president de la «Associazione Italiana Amici del Presepio», ens comunica la celebració l'any següent a la ciutat alemanya d'Aquisgrà d'una exposició europea de pessebrisme en la qual hi participarien Bèlgica, França, Luxemburg, les dues Alemanyes, Holanda, Polònia, Àustria, Dinamarca, Portugal, Itàlia i Catalunya.

Pel nostre país participen a Aquisgrà l'any 1983 les agrupacions de Terrassa, Mataró i Castellar. La gran exposició ocupa una superfície de 2.500 m². instal·lant-s'hi per sectors totes les nacions participants. Recordem que els pessebres italians formen una escenografia amb grans proporcions. Pel contrari, els alemanys, belgues i holandesos presenten vertaderes obres d'art, però únicament expressat en talles de fusta i escultures de gran vàlua artística. Els polonesos també tenen les seves característiques tal vegada més senzilles i populars. Recordem especialment un pessebre alemany on les figures eren de fang sense decorar representant un soldat en actitud de trencar les armes davant l'Infant Jesús. Podem veure així com tant el simbolisme com l'expressió artística tenen continguts diferents.

Diorama de n'Albert Antonell.

Dels diorames aportats per la nostra agrupació n'eren autors en Jordi Clapers, Josep Llinares, Albert Antonell i Joan Maria Garsot. Les formes característiques tan tècniques com artístiques del nostre pessebrisme també impactaren el públic visitant per l'harmonia del conjunt arquitectònic i paisatgístic, pel seu cromisme i grans dimensions.

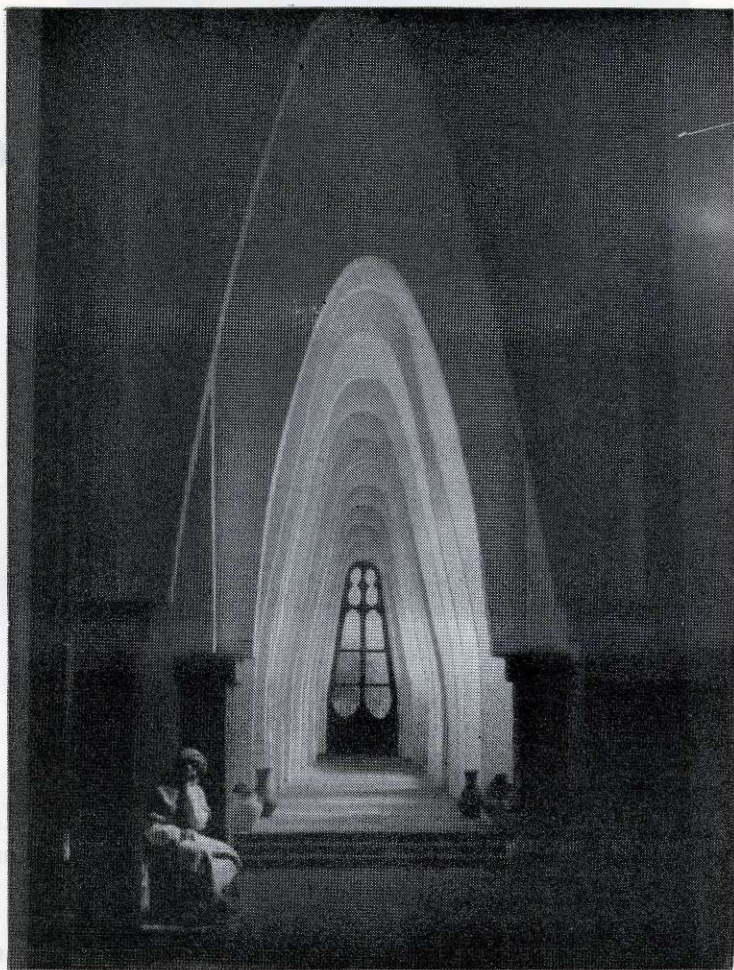
Diorama de l'Àngel Casasayas.

També la nostra presència arriba a Portugal amb motiu d'un intercanvi entre associacions d'aquest país i el nostre.

Així, doncs, veiem com la trajectòria del nostre Grup Pessebrista tan arreu del país com fora de les nostres fronteres confirma la seva importància, tant per la seva presència com per la valoració que es fa del seu contingut característic.

Cal remarcar les particularitats del nostre pessebre amb relació als que es construeixen fora de la nostra vila. En primer lloc els temes estan sempre inspirats en el nostre paisatge i costums de la vida tradicional catalana. Tam-

«Anunciació», d'en Joan Maria Garot.

bé els materials emprats en la construcció, com ja s'ha dit, són diferents: Castellar fa ús del guix de paleta a diferència de la majoria de llocs on s'utilitza l'escaiola. Finalment, per acabar el paisatge Castellar utilitza vegetació natural donant al diorama un aspecte de major realisme.

En la història del pessebrisme a Catalunya, Castellar ha contribuït d'una manera força important en la vertebració de la Federació Catalana de Pessebrisme, essent-ne membre fundador i en l'actualitat essent comissionat per aquesta per establir l'emplaçament i funcionament del futur Museu del Pessebrisme Català.

Finalment, a través d'aquests contactes amb d'altres associacions i públic, així com també a través dels diferents congressos anuals, és possible l'intercanvi de tècniques i d'expressió artística amb d'altres pessebristes de manera que es produeix un enriquiment d'aquesta tradició convertida en art popular.